

abril

Setmanari d'esquerra

Redacció i Administració: Centre d'Esquerra Republicana: Carrer del 14 d'abril, 6

Any IV

Vilafranca del Penedès, 11 d'Agost de 1934

N.º 154

Feixisme i Guerra

Fa vint anys!!

«Els homes, sembla mentida, són una màquina d'oblidar.»
(H. Barbusse. — «El Foc».)

Quina poca memòria! Fa vint anys que sonava l'hora terrible de la guerra, amb totes les calamitats, tots els sofriments, totes les vergonyes i xacres... I total fa vint anys!

En aquest temps hom ha aplicat totes les conquestes de la ciència anteriors al 1918, i ens trobem amb un arsenal de noves, que el règim capitalista vol provar en una nova hecatombe.

Qui més qui menys, haurà llegit o vist al cinema, els horrors que és capaç d'exterioritzar una societat quan li manca l'economia. L'origen de la guerra no és altre que unes vils pessetes guardades a les caixes insaciabls dels banquers...

L'organització, però, d'aquest negoci, negoci de sang i vides, implica una llarga preparació a fons per a predisposar les masses a favor seu.

El mètode generalment emprat per aquests magnats és el vell tòpic de la Pàtria, el sentiment (?) de pàtria, que ningú té quan no se sap on caure mort, el sentiment de pàtria que no és res més que el desenfrenament de l'egoïsme per a guanyar i guardar més monedes o mercaderies.

Aquest infecte sentiment de pàtria que lliga els homes a la terra i els converteix en monstres!... El patriotisme, generalment, porta dos aliats al seu costat tan perillosos o més que ell mateix: són el militarisme i la clerecia; tots plegats units per a formar aquest horrorós drac del Capitalisme.

El Capitalisme, agònic, s'empara amb les urpes, contra la nova vida que s'està forjant, i crea el Feixisme. Concreció dantesca de tot el vil i podrit que té la societat. El Feixisme és la fusió dels quatre genets de l'Apocalipsis en un contuberni vergonyant. Per on passen, sols s'hi senten els crits angoixosos de totes les seves calamitats.

Era l'any 1922 quan aquest enemic social i humà que s'anomena Mussolini, extenia la seva consciència negra per tota Itàlia; era l'any 1933 quan Hitler, el Sanguinari, implantava el règim de la força i destralt; era el febrer d'enguany que Dollfuss, en nom del sadisme, feia matar a canonades els obrers de Viena.

Passar balanç de tot l'esdevingut en aquests països és feina massa llarga...

Mussolini té d'anar a segar i batre per salvar l'Itàlia dels 100.000 milions de dèficit i dir al món que els intel·lectuals no serveixen per a res...

Hitler surt de casa, i la borratxera gelosa d'un invertit, costa la vida a centenars de persones...

Dollfuss, «l'esperit de la inferioritat», mata els fills i les dones dels obrers i es fa declarar «el protegit de Déu» pel Sant Pare...

Transcorria el juliol del 1914, i un nacionalista matà els prínceps hereus d'Àustria... i vingué la gran carniceria.

Transcorre el juliol del 1934, i les hordes salvatges del «nazisme» maten «el protegit de Déu»... Veurem les greus conseqüències d'aquest fet.

Les creus dels catorze milions de morts de l'any 14, encara resten esteses, esperant amagar amb llurs braços les ignomínies dels qui les han fetes.

Abaix la Guerra i el Feixisme!!

Què esperen les nostres Autoritats?

Encara no han estat escombrats del Palau de Justícia, els Julios i Jovinos?

Els companys Aymà, Bofill, Clariana, Canals, Moragues, Martín Carrasco i Rangel han de sortir de la presó.

Sortiran! La dignitat del Poble Català així ho reclama.

Colònia Escolar de Vilafranca del Penedès a Vilanova i La Geltrú

Ressensa del darrer dia de nostra estada a l'acollidora vila (dijous 2 d'Agost) on tantes mostres de fraternitat i cortesia hi hem rebut:

Avui és el dia de la tornada. Ens hem aixecat força dematí. S'ha disposat que el bany es verifiqui a les 8 del matí. Idea que ha estat acollida amb vertader plaer pels petits. En efecte: a l'hora indicada ja ens trobem a les nostres casetes. Fets els preparatius de rigor, es dona la senyal de posar-se a l'aigua i, com de costum, tots es tiren a la mar amb l'entusiasme de sempre. Convenientment vigilats pel banyista (el «pescador», com li diuen els infants) i professors, transcorren els 35 minuts a què s'allarga el bany d'avui, a petició de la quitxalla, per ésser l'últim dia de la nostra estada a la Colònia.

Durant el bany, els Srs. Martínez i Vives passejen en barca a alguns infants per rigorós torn. Acabat el bany, retornem al nostre allotjament, on després de la neteja, ens dirigim a la Fonda a esmorzar, la qual cosa fan els infants amb la seva acostumada gana i bon humor. Durant l'esmorzar rebem la nova per telèfon de què el Sr. Alcalde de Vilanova ens espera a les 12 a l'Ajuntament per a fer-nos un obsequi i despedir-se de nosaltres. Els infants reben amb gran alegria la nova. Després de l'esmorzar tornem a l'allotjament per a recollir les nostres coses i fer els paquets amb els nostres equipatges. En aquesta operació ens sorprendren els senyors Balaguer, Alcalde de la nostra Vila, Albertí, infatigable i entusiasta President del Consell Local i els Srs. Ferrer, Amorós i Biosca, amb quals senyors es canvien impresions, quedant convençuts de la bona marxa i excel·lent condició de la Colònia, cosa que ha estat escoltada de la boca dels mateixos infants. Alguns nens manifesten els seus desitjos de quedar-se més temps, cosa a la que, naturalment, no hi poden accedir les persones esmentades que tan rectament dirigeixen els destins de la infància de la nostra estimada Vilafranca, no per manca de gust o entusiasme, sinó per la carència material de recursos, ja que s'han d'atendre altres necessitats, tals com la Colònia de muntanya, que dins de breus dies ha de marxar cap a La Llacuna.

A l'hora prevista ens dirigim a l'Ajuntament, on som rebuts pel senyor Escofet, Alcalde de Vilanova, el qual amb la seva habitual bondat, ens fa pujar al Saló Consistorial, i una vegada reunits tots, ens diu, amb paraules plenes d'eloqüència i sinceritat i en nom de la Vila que tan dignament representa, que se sent orgullós de la nostra estada en aquella Vila, desitjant-nos que la mateixa ens hagi estat el més profitosa possible, tal com és d'esperar, ja que al saturar-nos de sol i aigua mediterrànica, hem posat una muralla a les emfermetats, a les que constantment estem exposats. Acaba elogiant la noble finalitat de les Colònies, que no solament serveixen per a crear homes forts, sinó

que també per a estrènyer els vincles d'amistat entre els pobles germans.

Som obsequiats amb unes postals, per a cada nen i nena, amb vistes de Vilanova, quina fina agraïm en el que val. Ens despedim de tan amable senyor i sortim dirigint-nos a la Fonda per a dinar. El menjar, com de costum, és excel·lent.

A les quatre de la tarda, hora en què es procedeix al pesatge dels infants, rebem tant organitzadors (Consell Local) com Professors de la Colònia, el millor premi als nostres respectius esforços, ja que el resultat de l'esmentat pasatge és satisfactori.

A les 5 de la tarda es procedeix a repartir els berenars, consistents en sanwidxos i fruita. Els auto-cars estan disposats per al retorn enfront de la Fonda. A les 6 és donada l'ordre de partida, la que s'inicia entre l'alegria i entusiasme propis del cas; dins de poc temps abraçaran als seus pares i germans, dormiran a casa seva... No obstant no falten els nens i nenes que diuen que de bona gana veurien als seus pares i tornarien altra volta a seguir l'agradable vida de la Colònia.

Arribem sens novetat, al pati de les nostres Escoles Graduades, i fem entrega dels infants als seus respectius pares, que els acollen amb els braços oberts, veient la salut i l'alegria reflexada en els seus rostres infantils.

I res més. El mestre acaba la seva missió i s'escuma en l'ignorat marc de la seva consciència, satisfeta del deure complert. No ho farem en aquesta ocasió, sense aconsellar a aquests pares i ciutadans en general que s'esforçin en facilitar mitjans per a que la generació de demà sigui forta, sana i culta: «Mens sana in corpore sano».

Vilafranca del Penedès, 3 d'agost del 1934.

RAMIR MARTÍNEZ

NOTUL·LES

En llibertat

En Granier Barrera ja ha estat alliberat; però, els mangonejadors de la justícia han fet que el poble català no pogués homenatjar-lo, doncs, fou alliberat a les 3 del matí en lloc de les 11, com estava previst. Sia com sia, benvingut, amic Granier Barrera!

Comèdia...

Són les 7 del vespre; arriben una caravana d'automòbils: el del Fabreguetes, el del Martí (el català de cor), el del Senabre, el del Gallemí; en fi, els cotxes de tota la flamant minoria vilafranquina. Soroll de claxtons i botzines, «pasacalle» sonora pels carrers, il·luminacions a la Catòlica, càntics religiosos...

Un vehí (tot esverat): Què és això? Que torna a venir el rei?

Nosaltres: I cá! Es que arriben les colònies catòliques de Mossèn Lluïset i la Carbona.

On anem a parar?

El pulcre escriptor N'Alfons Martin Carrasco, ha estat condemnat per atacs al dogma catòlic, a dos mesos i un dia de presó i 500 pts. de multa. El tribunal que ha dictat la sentència, no cal dir-ho, estava presidit pel ja famós indesitjable de la República, Jovino F. Peña.

Fins quan aguantarà aquests «tipus» el poble?

Comitè pro-empresonats

El company Granier Barrera fa una crida des del setmanari «La Rambla», a totes les entitats i partits nacionalistes per formar el comitè pro-empresonats nacionalistes.

Abril envia la seva adhesió a la iniciativa del amic Granier en aquesta croada de defensa de les nostres llibertats maliciosament ultratjades des del Palau de Justícia.

La glòria de l'Església

No hi ha res al món tan fals com la suposada glòria de l'Església.

A través de la seva història, un esperit equànim rarament hi trobarà altra cosa que aquell capteniment d'un comerciant sense escrúpols que només tendeix a enriquir-se. L'Església ha estat sempre això: una gran empresa decidida a tot per a consolidar la seva força i estendre el seu domini.

La glòria de l'Església! Opressions, crims, instints desbordats, fracassos, embrutiment, enviliment de les arts, embrutiment de la ciència. Vet ací les qualitats d'aquesta glòria.

Primer temps del cristianisme. Les estàtues i els temples pagans, sùmmum de la perfecció artística, són destruïts pels fanàtics, enemics de la bellesa, enamorats de la brutícia.

En l'ordre humà, l'Església ha ajudat sempre l'opressió dels humils. Que un pontífex vagi intentar de rectificar la tradició del capteniment eclesiàstic, amb l'encíclica «Rerum novarum», no vol dir res. Sant Pau havia dit abans (Primera epístola als corintis): «Ets esclau? No et rebel·li aquesta condició.» I Sant Pere (Primera epístola, cap. II): «Vosaltres, els serfs, sigueu submisos amb tot temor i respecte, als amos. I no solament als amos bons, sinó també als de condició severa».

L'Església mateixa, durant l'Edat Mitjana, posseï esclaus i els dedicà als treballs més durs. I no solament això, sinó que els fills d'aquells eren repartits entre els frares com objectes propis (Lavis: «Histoire de France»).

Més tard, totes les opressions tiràniques contra el poble han estat aconsellades per l'Església. Si el poble ha esdevingut cada dia més miserable, l'Església no ha advocat pas a favor seu; si el poble ha plorat i ha sofert, l'Església ha estat sempre al costat dels que l'han fet plorar i sofrir; si el poble no ha obtingut aquella superació intel·lectual que l'hauria fet més lliure, ha estat perquè l'Església ha dirigit els Estats i per torna ha posseït la major part d'establiments d'ensenyament. L'encíclica «Rerum novarum» al costat de tot això és un paper mullat.

La glòria de l'Església. Radica aquesta glòria en les gestes bèl·liques organitzades sota el nom de Déu? En les croades, per exemple? Les croades, a través de la major part d'historiadors imparcials i especialment de Lavis, Chalandon i Robert de Clari, no foren altra cosa que incursions de bandits. La primera costà setcents mil morts als cristians. La segona, amb menys morts, fracassà com la primera. Presa, finalment, Jerusalem, els «cristians» celebraren la victòria amb l'assassinat en massa d'homes, dones i infants.

La glòria de l'Església! Durant el segle XIII l'Església negocià escandalosament amb els sagraments, les butlles, les indulgències i els favors. Amb diner s'aconseguia tot el que l'Església podia donar, inclús els bisbats. Un assassí, un malvat en el sentit que fos podia ésser bisbe si tenia prou diners per a comprar el títol. Segons Cance en «Le Code de Droit Canonique», un sacerdot lladre, fornicador, criminal, suspès de missa, degradat i apòstata, podia, després de pronunciar certes paraules, tornar a dir missa. Els brigants de tota mena quedaren absolts amb la sola inscripció a les croades, baldament després procuressin de no anar-hi. Sant Bernat, principal propagandista de la segona croada, deia: «No és una invenció exquisida i digna de Déu, admetre al seu servei homicides, raptors, adúlter, perjurs i tots els criminals als quals s'ofereixi una ocasió de salvació?»

La glòria de l'Església! Potser la trobarem en la persuasió, en la captació esforçada de prosèlits. En el segle XI es produí a França una divergència religiosa. Una heretgia, com diu l'Església catò-

lica. Els heretges refusaven l'Església romana, els sagraments, la intercessió de la Verge i dels Sants, el purgatori, les relíquies i les indulgències. Els heretges es nomenaven càtars (purs). Abominaven la mentida i no volien prestar jurament en cap cas. Eren ascetes des del dejuni constant fins a la completa abstenció de relacions sexuals. L'Església no procurà convèncer-los com hauria estat lògic. D'aquesta divergència religiosa en sorgí la llarga lluita catòlico-albigença. L'exèrcit catòlic entrà a Beziers i matà tots els habitants de la ciutat: vint mil morts. La ciutat fou incendiada. A continuació sofrí la mateixa sort Carcassona. Els càtars foren turmentats cruelment. Els catòlics els tallaven el nas, els treien els ulls, els penjaven, els cremaven.

Més tard passà igualment amb una secta que es fundà a França mateix sota la direcció de Pierre Valdo, de Lyon. Aquests «heretges» pensaven, si fa no fa, com els albigencs. I foren tractats igualment pels catòlics, els quals en ple furor sàdic arribaren a rostir infants i cervells d'heretges i menjar-se'ls.

Aquest fet no fou únic. El bisbe espanyol Las Casas en el seu llibre «Tiranías y crueldades de los españoles cometidas en las Indias occidentales» diu que un capità catòlic va permetre als seus soldats de menjar indis. Aquest capità tenia al seu campament «una carniceria ordinària de carne humana, donde, en su presencia, se mataba y asaba a los niños.»

La glòria de l'Església! La inquisició; l'entabanament de beates milionàries; la persecució sorda i obstinada de la gent d'esperit lliure; la conspiració constant contra la intel·ligència quan aquesta no s'ha venut a ella; l'organització de la caritat condicionada; la predicació del cel per a salvaguardar la benestança d'una classe a la terra; la preconització del bé per a tenir l'exclusiva de fer mal comptant amb la bondat dels altres; el falsejament de la humilitat; la voracitat infinita de riqueses baldament la fam faci estralls. La glòria de l'Església! Quan hom parla d'això vénen desigs d'escopir de fàstig.

I quan l'Església protesta a cor contra l'enderrocament d'unes creus de terme sense cap valor o bé perquè algú, en un moment d'expansió de la rebel·lia humaníssima que produeixen moltes coses d'aquest món, renega recargoladament, sentiu com una mena d'acostament a Déu en el sentit de plànyer-lo perquè té damunt la terra aquesta representació que el desacredita.

P. R.

Un judici

Ahir tingué lloc la vista del Judici de faltes contra l'amic i company En Josep Sanahuja, acusat d'agressió—segons el denunciador Feliu «Carndolla»—a una senyora que acompanyava dues monges a votar en les eleccions de diputats a Corts.

L'espectació fou gran durant tota la tarda, principalment entre els cavernícols, per a saber el resultat definitiu de la vista, en la qual havien d'informar catorze testimonis, salvant alguna incomparescència.

La sentència fou absolutòria per a l'acusat, del qual ens alegrem.

(Com es coneix que aquí no manen els Jovinos!...)

AVÍS: Per a la bona marxa de l'Administració, es prega a tots els subscriptors forans se serveixin posar-se al corrent de pagament dels seus rebuts.

Miranda

El Feixisme

La repressió sagnant de Dollfuss contra els socialistes austríacs, les violències i els atemptats terrorífics dels nacional-socialistes a Àustria i la mort violenta del canceller a mans d'aquests darrers, hauria de fer meditar llargament els insensats que encara creuen en les dictadures com l'única operació infal·lible de la cirurgia política.

Deixant de banda el desconcert que ha produït entre els partidaris de les dictadures de tipus dretista el fet que hagin estat els afins dels «naixis» alemanys i no els socialistes — tan a gust com s'haurien esbravat! — els autors de l'assassinat de Dollfuss, és evident que l'estat de violència que per naturalesa crea el feixisme, — doctrina típica, amb totes les seves variants psicològiques i racials, de les dictadures capitalistes — condueix invariablement, més d'hora o més tard, a provocar un col·lapse gravíssim en el cos viu de la nació, del qual no podrà pas refer-se'n com ella voldrà.

És sorprenent el grau d'amnèsia, per no dir de mesellisme, de què està atacada molta gent del nostre país. No es recorden ja de la dictadura que patirem durant set anys, la qual, amb tot i la seva pretesa inofensivitat, envili l'administració pública i deixà el país escolat. Ultra aquest propi exemple, les deportacions i els assassinats a Itàlia i Portugal; els crims de Machado a Cuba amb tot el seu seguici d'execucions venjatives; l'estat constant de revolta a Alemanya amb les repressions despietades i afusellaments en massa, pels hitlerians, i, el caos austríac, per no citar-ne d'altres de més secundaris, és un balanç tràgic dels resultats de les dictadures feixistes, el repàs esquemàtic del qual haurà de bastar per allunyar a tothom la falsa idea d'una dictadura salvadora.

El món, sembla que se l'endugui un corrent impetuós de follia i de barbàrie. Es rendeix cegament culte a la violència. Solament s'aspira a l'endegament de la cosa pública aplicant la raó del més fort. Per quant de temps? No ho sabem. Però aquesta onada d'enfolliment universal, de feixisme imperant, com totes les coses desnaturalitzades, passarà fins a extingir-se del tot.

El món, seguint el seu ritme indefectible, trobarà al seu dia, la fórmula ideal per a la convivència humana. Mentrestant, però, cal lluitar amb fermesa per tal d'aconseguir que els països que no tenen la dissort de patir els horrors feixistes, puguin estalviar-se aquesta dolorosa malura.

J. J. i T.

MUNICIPALS

Acordat per la Comissió de Govern d'aquest Ajuntament, en sessió del dia primer del corrent mes, proveir en propietat, per concurs, el càrrec subaltern de xófer, es fa públic, així com les següents Bases amb subjecció a les quals tindrà lloc:

1.º: Els concursants han d'ésser espanyols i tenir la condició legal de catalans, acreditar bona conducta, bones condicions físiques, que saben llegir i escriure i ésser majors d'edat sense rebassar dels trenta anys.

2.º: L'esmentat càrrec serà retribuït amb el jornal de 8 ptes.

3.º: Es tindrà en compte l'haver exercit, amb caràcter interí o temporer el càrrec de referència a l'Ajuntament de Vilafranca o altre, sense nota desfavorable.

4.º: Les sol·licituts seran presentades en el registre de la Secretaria municipal, en el termini de quinze dies a comptar des del següent al de publicar-se aquestes Bases en el Butlletí Oficial. Deuran acompanyar-se certificats de naixement, de penals, de conducta i de metge, carnet de conductor de vehicles mecànics i podran adjuntar-se els altres documents acreditatius de serveis i mèrits.

5.º: Acabat el termini de presentació de sol·licituts el Departament de Governació, constituït en Tribunal, examinarà els expedients dels concursants i formularà la proposta que estimi més convenient.

6.º: El que sigui nomenat quedarà sotmès al Reglament de «Empleats subalterns aprovat per l'Ajuntament.

Vilafranca del Penedès, 8 d'Agost del 1934.

L'Alcalde, *Fèlix Balaguer.*

P. A. de la C. de G.: El Secretari, *Joan Pardo.*

INFORMACIÓ

COLÒNIES ESCOLARS. — Dijous sortiren vers les muntanyes sanitoses de La Llacuna la segona tanda de nens i nenes de les nostres Colònies Escolars.

FESTA MAJOR. — Tal com anunciàvem la setmana passada, han estat contractades tres colles de castellers: les de Valls i del Vendrell; així com també la Banda de Luchana tota completa, amb el seu escollidíssim repertori.

El castell de focs artificials del dia 29 es calarà al camp de futbol de la carretera de Tarragona, convenientment il·luminat. Se'n diu que serà una cosa sorprenent, fantàstica.

Trobem un encert el lloc assenyalat, per la comoditat de la gernació que podrà enjubir-s'hi.

Ademés dels consuetudinaris espectacles de cada any — partits de futbol, funcions teatrals, sardanes, danses populars, etc. — hi haurà vèries curses de braus en una plaça provisional que serà instal·lada a l'antic camp de l'Unió Esportiva, de la carretera de Tarragona, en la que ens asseguruen que hi prendran part «toreros de postín».

ESCACS. — Diumenge passat, a la veïna vila de Vilanova i La Geltrú i amb motiu de la festa major, es jugaren unes partides d'Escacs a 20 taulers, entre una selecció de jugadors de les diverses Penyes de la nostra vila contra la Penya d'Escacs de l'Ateneu Vilanoví.

Les partides acabaren amb la victòria dels nostres escaquistes amb el resultat de 14 de guanyades per 6 de perdudes.

El trofeu per al guanyador era una formosa copa ofrena del M. I. Ajuntament d'aquella vila.

Per la propera festa major la Penya d'Escacs de l'Ateneu Vilanoví jugarà un matx de revenja contra la mateixa selecció.

ENTERRAMENT. — Dimecres prop-passat tingué lloc a Barcelona l'enterrament civil del jove Rafel Tubau i Codorniu, nebot del nostre amic el conseller-regidor de Cultura, N' Antoni Ventura.

Enviem a la família del finat i particularment a l'amic Ventura, l'expressió del nostre més sentit condol.

CANVI. — Dimecres, dia 15, prendrà possessió del càrrec de cafeter del Casal En Josep Soler, actual cafeter del Centre Agricol de nostra vila.

CONCURS DE FOTOGRAFIES. — El termini d'admissió de les proves per al Primer concurs social de fotografies, que ha organitzat la Secció Fotogràfica del «Centre Excursionista Vilafranquí», ha estat prorrogat fins el dia 23 del corrent mes, tota vegada que el fall del Jurat no serà fet fins el dia 26, en quin tindrà lloc l'obertura de l'exposició.

Per l'entusiasme regnant, es preveu un falaguer èxit per aquest concurs fotogràfic.

MATRÍCULA. — Les importants reformes que s'estan operant sobre la segona ensenyança han alcançat l'Institut de la nostra vila, el qual ha hagut de suspendre la matrícula lliure que tenia anunciada anteriorment. Segons les disposicions últimes publicades a la «Gaceta de Madrid», solament els Instituts nacionals podran matricular i examinar alumnes lliures.

La matrícula d'Ingrés a l'Institut estarà oberta cada dia el matí durant la segona quinzena d'aquest mes.

MÍTING. — Tal com vàrem anunciar, demà, a les onze del matí, al Teatre Principal, hi haurà un míting de propaganda del B. O. C. Entre els oradors que hi prendran part, hi figuren Joaquim Maurin, Colomé, Estartús, Torrents, Gelada i Reig.

AVÍS

La MÚTUA D'ASSEGURANCES DEL PENEDÈS CONTRA ELS ACCIDENTS DEL TREBALL posa en coneixement dels seus associats de la Vila i Comarca i relacions totes, que degut al creixement cada dia més remarcable, de la nostra Entitat, ha estat necessari buscar unes oficines de major capacitat i perfecció pel millorament del servei en tot aspecte, havent-se acceptat per a Local Social l'entressol de la casa n.º 26 de la Rambla de Pi i Margall, que oferim amb la major simpatia a tots als nostres Mutualistes i amistosats.

Hores de despatx: de 9 a 1 matí i de 3 a 7 de la tarda.

Telèfon n.º 68.

FESTES MAJORS. — Demà, diumenge, celebraran la seva festa major els pobles d'Avinyonet i Llorens.

BALLS. — Demà, tarda i nit, se celebraran al Casal dos balls de Societat amenitzats per l'«Orquestrina Ferrari Jazz».

MALALT. — Ahir, divendres, poguérem estrènyer la mà del nostre benvolgut company N' Antoni Font i Bertran, ja restablert de la seva malaltia.

PLE D'ESTAT CATALÀ. — Demà, diumenge, a les 4 de la tarda, al nostre Centre d'Esquerra hi haurà un ple de delegats de les Joventuts d'Esquerra «Estat Català» de la comarca de l'alt Penedès.

ACCIDENTS. — El passat dilluns, a les 9 de la nit, hi hagué un fort accident automobilístic. El camió era propietat de l'Agència de transports Quer i Parera.

Es veu que al camió, que el guiava el company Parera, se li va trencar la direcció i anà a estrellar-se a l'anomenat Pont del Carril, tirant part de barana a terra i quedant penjat.

Desgraciadament hi anava el jove Josep Gili, que tingué la dissort de llesionar-se un peu, essent traslladat seguidament a l'Hospital Comarcal. Tots els altres que anaven dintre, sols reberen els cops i el surt corresponents.

Per la nostra part els hi desitgem un prompte guariment.

— El dilluns passat, en sortir de l'Arbòssa, un carro va tenir la desgràcia de desbocar-se-li l'animal i caure a un terraplè, resultant mort l'animal i amb llesions lleus el pagès i un fill seu que anaven a dintre.

TEATRE. — El diumenge passat actuà al Casal el formós espectacle «Bel Simphònic Bois», que assolí un èxit sorollós.

Cal destacar d'entre les atraccions, la ballarina vilafranquina Eusèbia Gil, que fou aplaudida constantment pel públic bastant nombrós, en ambdues sessions.

CINEMA. — En Bolet ens oferí diumenge una represa de la famosa cinta «Cabalgata».

ESTANCS DE TORN per a demà, diumenge: Els del carrer Prat de la Riba, Plaça Constitució i Rbla. Pi i Margall.

FARMÀCIA DE TORN: Demà: La d'En Joaquim Serrat.

BANYS. — Cada festa és grandiosa la gernació que va a les veïnes platges de Comarruga, Calafell, Vilanova i Sitges.

Per no poder-ho atendre, es traspassa, en immillorables condicions, el popular establiment de «Cal Noi-Noi». Per a més detalls, anar a aquest establiment.

ANIMACIÓ. — Cada diumenge el vespre les nostres Rambles es veuen extraordinàriament concorregudes de forasters, procedents de diverses excursions que visiten nostra vila.

Diumenge passat mateix s'hi concentraren 14 excursions, amb un total d'una trentena d'autòmnibus.

MEMÒRIA. — Hem rebut la Memòria anual de la «Toneria Mecànica del Penedès», corresponent a l'exercici 1933-34, en la qual es fa remarcar l'estat florent de la Cooperativa i el seu normal desenvolupament, malgrat l'intensa crisi que afecta el comerç del vi, principal factor d'aquesta indústria.

El balanç-inventari en 30 de juny d'enguany, és d'un capital actiu de 151.785'40 pessetes (compres tot: valor d'edificis, utensilis, primeres matèries, estibes, comptes deutors, existència en caixa, etc.) el qual coincideix totalment amb llur passiu.

Els socis cooperadors en l'actualitat són en nombre de 90 i llurs aportacions en metà·lic ascendeixen a 23.492'20 pessetes. Felicitem al Consell directiu per la seva excelent tasca en profit de la Cooperativa i dels seus associats.

FESTES DE CARRER. — Avui, dissabte, es celebraran les festes dels carrers de Valls, 14 d'Abril i Plaça de Clavé amb orquestra.

CONFERÈNCIA. — Dilluns tingué lloc al Centre Federal una conferència organitzada per la Lliga Laica del Penedès, a càrrec de l'advocat barceloní En Carles Cortina i Giner, el qual dissertà sobre el tema «Laïcisme i Justícia Social».

ORIGINAL. — Per manca d'espai queda en cartera, entre altres notes informatives, un vibrant article del nostre volgut company Josep Vallès, que publicarem en la propera edició.

Imp. YSART, a càrrec de R. HILL - Vilafranca

Fàbrica de Farines LA POPULAR d'En Josep Balagué

Carrer de Valls, 17 i 19 Situada enfront "Cal Brassets" (Pati del Gall) VILAFRANCA DEL PENEDÈS

Assabenta a tots els **rabassaires i Comerç en general**, la recent obertura de la seva fàbrica per a la molfuració de blats i demés cereals. Amb tal motiu, posa a disposició de tots, ultra una pulcritud acurada, els seus serveis amb productes immillorables especialment en la part de farinades per al bestiar porquí i boví.

La secció de molfuració de blats resindrà d'enpejar en quant a la seva qualitat, posant una cura especial en què cada client **s'emporti o obtingui, tant en quantitat com en qualitat, el que justament li pertanyi o correspongui.**

RAPIDESA

PERFECCIÓ

ECONOMIA

¿Sabeu on són les millors novetats de la present temporada d'estiu? No ho dubteu! Les trobareu a la

A. Guimerà, 63
Vilafranca

i fareu l'encàrrec amb tota satisfacció tant pels dibuixos com per les qualitats.

R. Pascual Rovira

ANISSATS
I LICORS

VILAFRANCA DEL PENEDÈS
Carrer dels Ferrers, 15

FERROS

CEREALS

BIGUES D'ACER (FERRO)
de tots els perfils i llargades. Bones existències de les mides corrents. Es tallen a les llargades que es desitgen.

TUBERIA DE FERRO FOS I FORJAT
per a aigua, gas i vapor.

PERE BUSQUET

Isidre Rius, 5 i 7 - Apartat de Correus 23 - Tel. 51
VILAFRANCA DEL PENEDÈS

CARBONS MINERALS

FUSTES

J. Bonifasi Monsonís

METGE

Medicina general i malalties de l'infància

Carrer Garcia Hernández, 12, pral. (abans Sant Joan)

VISITA DIÀRIA

Divendres i diumenges de 9 a 11

Altres dies de la setmana de 3 a 5

Té sed? **Piña Tropical**

JAUME ESTEVE ○ FÀBRICA DE GASOSES
C. Dos de Maig, 32 - Vilafranca

Venda de Calçats i Articles de Palma

CALÇATS d'istiu de tota classe

ESPADENYERIA

FRANCESCA PINYOL, Vidua de **Jaume Bolet**

VILAFRANCA DEL PENEDÈS

Plaça de la Constitució, 41 i Escudillers, 4 i 6

Vins del Penedès

Joan Esclasans i Milà

Vins a l'engròs

Moscatells, misteles i
vins dolços

Telegrams: ESCLAMILÀ
Telèfons: 135 i 185
Apartat de correu: núm. 24
Magatzem i Oficines: Comerç, 33
Vilafranca del Penedès

Sempre el més nou,
a preus reduïts, a la

sastreria JUNCÁS

Carrer dels Ferrers, 68
VILAFRANCA DEL PENEDÈS

HISPANIA

Companyia General d'Assegurances

MADRID

BARCELONA

Individual. - Responsabilitat civil. - Accidents del treball. - Col·lectius i Agrícoles.

Demaneu detalls i projectes a l'Agent per Vilafranca i la comarca:

Pau Valls i Torrents - Carrer 14 d'abril, 15

RULL - Germans

Metges - Dentistes

Vilafranca del Penedès: Rbla. de Pi i Margall, 27, 1.er

CONSULTES:

Els dimarts, dimecres, divendres i dissabtes,
de nou a una i de tres a set.

Els diumenges, de nou a dotze.

Els dies de mercat, les visites comencen a les vuit.

A BARCELONA: Visita diària, de deu a una i de tres a set,
al Passeig de Gràcia, 47 (xamfrà Aragó) - Tel. 72520

NO DUBTI NI UN MOMENT! Demani i propagui arreu la

GASOSA CLARAMUNT

Fàbrica: Plaça Constitució, 50. - Vilafranca del Penedès

Venda de la cervesa DAMM, de l'ORANGE CRUSH i del
vermut MARTINI ROSSI (a granel i a botellins amb regals).

Subscriuiu-vos a "la humanitat" i a "abril"